pátek 2. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Žid 8,6–13
Zprostředkoval lepší smlouvu.

Čtení z listu Židům.

Bratři!

Ježíš tedy dosáhl o to vznešenější kněžské služby, oč lepší je smlouva, kterou on zprostředkoval a která spočívá na vznešenějších příslibech. Kdyby totiž ona dřívější smlouva byla bez vady, nebylo by ji třeba nahrazovat jinou. Ale Bůh jim vytýká:

„Hle, přijdou dni – praví Pán – kdy s Izraelovým domem a s Judovým domem uzavřu smlouvu novou: a nebude to smlouva, jakou jsem sjednal s jejich předky v den, kdy jsem je vzal za ruku, abych je vyvedl z egyptské země. To proto, že oni nezůstali smlouvě se mnou věrni. Přestal jsem si jich proto všímat – praví Pán.

Taková bude smlouva, kterou sjednám s Izraelovým domem po těch dnech – praví Pán: Svoje zákony jim vložím do mysli, do srdce jim je napíšu. Budu jejich Bohem a oni budou mým lidem! Nikdo už nebude svého spoluobčana poučovat, nikdo už nebude svému bratru říkat: ‚Poznej Pána!‘ Neboť všichni mě budou znát, od nejmenšího až po největšího. Jejich nepravosti jim odpustím a na jejich hříchy už nevzpomenu.“

Když tedy Bůh mluví o nové smlouvě, prohlašuje tím tu dřívější za zastaralou. Co je však zastaralé a ztrácí sílu, je blízko zániku.

Žl 85,8+10.11–12.13–14

Odp.: Milosrdenství a věrnost se potkají.

Ukaž nám, Hospodine, své milosrdenství
a dej nám svou spásu!
Jistě je blízko Hospodinova spása těm, kteří se ho bojí,
aby sídlila jeho velebnost v naší zemi.

Milosrdenství a věrnost se potkají,
políbí se spravedlnost a pokoj.
Věrnost vypučí ze země,
spravedlnost shlédne z nebe.

Hospodin též popřeje dobro
a naše země vydá plody.
Spravedlnost bude ho předcházet
a spása mu půjde v patách.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: 1 Sam 24,3–21

Nevztáhnu proti němu ruku; on je pomazaný od Hospodina.

Čtení z první knihy Samuelovy.

Saul vzal tři tisíce mužů vybraných z celého Izraele a táhl směrem ke skalám Kamzíků hledat Davida a jeho lidi. Přišel k ovčím ohradám, které byly při cestě.

Tam byla jeskyně a Saul do ní odešel na stranu. Hlouběji v jeskyni seděl David a jeho družina. Davidovi mužové řekli: „To je den, o kterém ti praví Hospodin: Hle, vydávám tvého nepřítele do tvých rukou, nalož s ním podle své libosti.“ On však mužům odpověděl: „Hospodin mě chraň učinit takovou věc svému pánu, pomazanému od Hospodina. Vztáhnout proti němu ruku! On je pomazaný od Hospodina!“ David pak ostře pokáral své muže a nedovolil, aby se dopustili zlého proti Saulovi. Nato David povstal a potají uřezal Saulovi kraj pláště. Potom však David pocítil v srdci výčitky, že uřezal Saulovi kraj pláště.

Saul pak vstal a vyšel z jeskyně a ubíral se svou cestou. I David potom vstal, vyšel z jeskyně a křičel za Saulem: „Můj pane, králi!“ Saul se ohlédl a David padl tváří na zem a poklonil se.

David pak řekl Saulovi: „Proč dáš na řeči lidí, kteří říkají: ‚David usiluje o tvé neštěstí!‘ Hle, dnes můžeš vidět na vlastní oči, že tě Hospodin vydal v jeskyni do mých rukou. Vzepřel jsem se proti tomu, abych tě zabil, měl jsem s tebou soustrast a řekl jsem si: Nevztáhnu ruku na svého pána, protože je pomazaný od Hospodina a můj otec. Jen pohleď, podívej se na kraj svého pláště v mé ruce! Když jsem řezal konec tvého pláště a nezabil jsem tě, poznej a pochop, že v mém jednání není zloby ani zrady. Nikdy jsem se proti tobě neprovinil, ty však mně ukládáš o život, chceš mi ho vzít. Nechť rozsoudí Hospodin mezi mnou a tebou a nechť mě pomstí Hospodin na tobě, moje ruka se však proti tobě nepozvedne. Jak se říká ve starém přísloví: ‚Od špatných lidí vychází špatnost!‘ Moje ruka se proti tobě nepozvedne. Za kým vyšel izraelský král? Za kým se honíš? Za psí mrchou, za jednou blechou? Hospodin buď soudcem, nechť soudí mezi mnou a tebou, on vidí a ujme se mé pře a vysvobodí mě z tvé ruky!“

Když David skončil tyto řeči k Saulovi, řekl Saul: „Není to tvůj hlas, můj synu Davide?“ Saul začal hlasitě plakat. Pravil pak Davidovi: „Jsi spravedlivější než já, neboť tys mi prokázal dobro, a já jsem ti způsobil zlo. A dnes jsi to dobro, které jsi mi prokázal, přivedl k vrcholu, neboť jsi mě nezabil, když mě Hospodin vydal do tvé moci. Kdo také nechá odejít svého nepřítele v dobrém, když ho nalezne? Kéž ti proto Hospodin prokáže dobro oplátkou za tento den, za to, co jsi pro mě udělal! A nyní už vím, že jistě budeš kralovat a v tvých rukou natrvalo bude královská moc nad Izraelem.“

Žl 57,2.3–4.6+11

Odp.: Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se!

Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se,
neboť k tobě se utíká má duše,
uchyluji se do stínu tvých křídel,
dokud se nepřežene zkáza.

Volám k svrchovanému Bohu,
k Bohu, který mi prokazuje dobro.
Ať zasáhne z nebe a zachrání mě,
ať zahanbí ty, kteří se na mě sápou,
ať Bůh sešle svou milost a věrnost.

Ukaž se ve své vznešenosti na nebesích, Bože,
nad celou zemí nechť je tvá sláva!
Protože tvá milost je veliká až k nebi,
tvá věrnost až do oblak.

kulturaslova.cz

Zpěv před evangeliem: 2Kor 5,19

Aleluja. Bůh pro Kristovy zásluhy smířil svět se sebou a nás pověřil kázáním o tomto usmíření. Aleluja.

Evangelium: Mk 3,13–19

Zavolal k sobě ty, které sám chtěl, aby byli s ním.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Ježíš vystoupil na horu, zavolal k sobě ty, které sám chtěl, a oni přišli k němu. A ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, protože je chtěl posílat kázat, a to s mocí vyhánět zlé duchy.

Ustanovil těchto dvanáct: Petra – to jméno dal Šimonovi, Jakuba, syna Zebedeova, a jeho bratra Jana – ty pojmenoval Boanerges, to je „Synové hromu“, Ondřeje a Filipa, Bartoloměje, Matouše, Tomáše, Jakuba, syna Alfeova, Tadeáše, Šimona Kananejského a Jidáše Iškariotského, který ho pak zradil.

kulturaslova.cz